

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστού

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Ιανουάριος 2026

Πίνακας περιεχομένων

ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ	1
ΑΝΑΝΕΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΌΡΚΟΥΣ ΜΑΣ	1
ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ	19
ΠΡΟΤΡΕΠΟΝΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.....	19
Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΥΙΟΥ	23
Ο ΦΑΡΙΣΑΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΕΛΩΝΗΣ	27
Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΠΕΤΡΟΣ.....	31
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΌΓΜΑ	35
ΟΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΒΕΡΡΟΕΙΣ.....	35

Ακολουθήστε μαζί με τη Βίβλο σας!

Ανανεώνοντας τους όρκους μας

***«Όταν κάνεις όρκο στον Κύριο τον Θεό σου, μην
καθυστερείς να τον εκπληρώσεις, γιατί θα είναι
αμαρτία για σένα, και ο Κύριος ο Θεός σου θα
σου το ζητήσει σίγουρα».***
Δευτερονόμιο 23:21

Για γενιές, η αρχή ενός νέου έτους συχνά συνδέεται με την απόφαση να θέσουμε ορισμένους νέους στόχους. Είναι λοιπόν η κατάλληλη στιγμή να σκεφτούμε να αναλάβουμε δεσμεύσεις που θα βελτιώσουν τη ζωή μας. Καθώς μπαίνουμε στο νέο έτος 2026, πολλοί από τον λαό του Κυρίου θα εκμεταλλευτούν επίσης την ευκαιρία για να αναλογιστούν σοβαρά την καθαγιασμένη πορεία τους σε μια νέα ζωή. Θα ανανεώσουν την αφοσίωσή τους, θα επικεντρωθούν εκ νέου και θα αγωνιστούν για να επιτύχουν υψηλότερα επίπεδα ανάπτυξης ως ακολουθώντας τα βήματα του Ιησού, και να είναι πιο πιστοί στην εκπλήρωση των όρκων τους για αφοσίωση, θυσία και υπηρεσία στον Κύριο, ακόμη και μέχρι θανάτου.

Το γυρίσμα μιας νέας σελίδας στο ημερολόγιό μας είναι μια εξαιρετική ευκαιρία να αναλογιστούμε την άφθονη καλοσύνη, το έλεος και τις ευλογίες που λάβαμε από τα αγαπημένα χέρια του Ουράνιου Πατέρα μας κατά τη διάρκεια του έτους που τελειώνει. Το κάνουμε αυτό με μεγάλη χαρά και ευγνωμοσύνη. Είναι επίσης μια ευκαιρία να προσβλέπουμε με αυξημένη προσδοκία και ελπίδα (), καθώς βλέπουμε όλο και περισσότερες ενδείξεις ότι η από καιρό υποσχεθείσα βασιλεία του Χριστού είναι πιο κοντά από ό,τι πιστεύαμε αρχικά (Ρωμαίους 13:11). Ανυπομονούμε να χρησιμοποιήσουμε το χρόνο, τα talenta και τις ευκαιρίες μας με νέους τρόπους για να υπηρετήσουμε τον αγαπητό μας Ουράνιο Πατέρα και τον λαό Του. Θα συνεχίσουμε επίσης να προετοιμαζόμαστε για να μοιραστούμε μαζί Του τα τελικά σχέδιά Του και τον θαυμαστό σκοπό Του να φέρει ευλογίες ζωής και ειρήνης στην φτωχή, άρρωστη από την αμαρτία και ετοιμοθάνατη ανθρώπινη οικογένεια, και να προσφέρει συμφιλίωση σε όλους τους υπάκουους υπό τη διοίκηση της ερχόμενης βασιλείας ειρήνης του Χριστού.

Κάνοντας έναν όρκο

Το να «ορκίζεσαι» σημαίνει να κάνεις μια επίσημη υπόσχεση ή δέσμευση να κάνεις κάτι συγκεκριμένο. Όταν ο ειλικρινής οπαδός του Κυρίου μας Ιησού

κάνει έναν όρκο, αυτό αντανακλά την κατάσταση της καρδιάς του αδελφού ή της αδελφής και αντιπροσωπεύει μια ζωή απόλυτης αφοσίωσης και υπηρεσίας στον Ουράνιο Πατέρα. Περιλαμβάνει τη θυσία όλων όσων έχουμε και όλων όσων ελπίζουμε να γίνουμε. (Ψαλμοί 50:5, 1 Πέτρου 2:5). Η υπόσχεση προς τον Θεό πρέπει να γίνεται με την πλήρη πρόθεση της καρδιάς μας να τηρήσουμε αυτή τη δέσμευση και να είμαστε πιστοί σε αυτήν. Ο γιος του Δαβίδ, ο Σολομών, μίλησε για τη σοβαρότητα του να δίνουμε υποσχέσεις και να τις τηρούμε πιστά, όταν έγραψε: «Όταν δίνεις μια υπόσχεση στον Θεό, μην καθυστερείς να την εκπληρώσεις, γιατί ο Θεός δεν ευχαρισιέται τους ανόητους. Τήρησε όλες τις υποσχέσεις που του δίνεις. Είναι καλύτερο να μην πεις τίποτα παρά να δώσεις μια υπόσχεση και να μην την τηρήσεις». Εκκλησιαστής 5:4,5

Μια ζωντανή θυσία

Όλα τα ομοϊδεά παιδιά του Θεού αντλούν ενέργεια από τη σοφή συμβουλή του αποστόλου Παύλου, ο οποίος έγραψε: «Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, λόγω του ελέους του Θεού, να προσφέρετε τα σώματά σας ως ζωντανή θυσία, άγια και ευάρεστη στον Θεό· αυτή είναι η αληθινή και σωστή λατρεία σας. Μην συμμορφώνεστε με το πρότυπο αυτού του κόσμου, αλλά μεταμορφωθείτε με την ανανέωση του νου σας. Τότε θα είστε σε θέση να δοκιμάσετε και να

εγκρίνετε ποιο είναι το θέλημα του Θεού — το καλό, ευάρεστο και τέλειο θέλημα». Ρωμαίους 12:1,2

Η εμπνευσμένη προτροπή του Παύλου να προσφέρουμε τη ζωή μας ως θυσία στον Ουράνιο Πατέρα απευθύνεται μόνο σε εκείνους που έχουν δώσει πλήρως την καρδιά και τη ζωή τους στον Κύριο και είναι δικαιωμένοι από το αίμα της θυσίας του Ιησού. (Ρωμαίους 5:8,9; 1 Πέτρου 1:18,19). Αυτοί έχουν κληθεί και επιλεγεί από τον Θεό κατά τη διάρκεια αυτής της παρούσας αποδεκτής περιόδου θυσίας. Όπως οι αρχαίοι αρχιερείς του Ισραήλ πρόσφεραν τον εαυτό τους στον Θεό, έτσι έκανε και ο Ιησούς. «Σε αντίθεση με τους άλλους αρχιερείς, δεν χρειάζεται να προσφέρει θυσίες κάθε μέρα. Αυτοί το έκαναν πρώτα για τις δικές τους αμαρτίες και μετά για τις αμαρτίες του λαού. Αλλά ο Ιησούς το έκανε αυτό μια για πάντα όταν πρόσφερε τον εαυτό του ως θυσία για τις αμαρτίες του λαού. Ο νόμος όριζε αρχιερείς που περιορίζονταν από την ανθρώπινη αδυναμία. Αλλά μετά τη θέσπιση του νόμου, ο Θεός όρισε τον Υιό του με όρκο, και ο Υιός του έχει γίνει ο τέλειος Αρχιερέας για πάντα». Εβραίους 7:27,28

Ο απόστολος εκτιμούσε το προνόμιο που είχε να ζει μια ζωή αφιερωμένη στον Θεό. Υπενθύμισε στον αγαπημένο του Τιμόθεο στην επιστολή του προς αυτόν, λέγοντας: «Αυτό είναι ένα αξιοπίστο ρητό: «Αν πεθάνουμε μαζί Του, θα ζήσουμε και μαζί Του. Αν

υπομείνουμε τις κακουχίες, θα βασιλέψουμε μαζί Του. Αν Τον αρνηθούμε, θα μας αρνηθεί και Εκείνος. Αν είμαστε άπιστοι, Εκείνος παραμένει πιστός, γιατί δεν μπορεί να αρνηθεί τον εαυτό Του». 2 Τιμόθεο 2:11-13

Υψηλότερη προτεραιότητα

Ο απόστολος Πέτρος μίλησε για το να ακολουθούμε τα βήματα του Ιησού και τόνισε τη σημασία του να το κάνουμε την υψηλότερη προτεραιότητα στη ζωή μας. «Με αυτό μας έχει δώσει τις πολύτιμες και μεγάλες υποσχέσεις του, ώστε μέσω αυτών να γίνετε μέτοχοι της θεϊκής φύσης, έχοντας ξεφύγει από τη φθορά που υπάρχει στον κόσμο λόγω της αμαρτωλής επιθυμίας. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, καταβάλετε κάθε προσπάθεια να συμπληρώσετε την πίστη σας με αρετή, και την αρετή με γνώση, και τη γνώση με αυτοέλεγχο, και τον αυτοέλεγχο με σταθερότητα, και τη σταθερότητα με ευσέβεια, και την ευσέβεια με αδελφική αγάπη (), και την αδελφική αγάπη με αγάπη». 2 Πέτρου 1:4-7

Συνεχίζοντας, ο απόστολος προσθέτει: «Γι' αυτό, αδελφοί, να είστε πιο ζήλοι για να επιβεβαιώσετε την κλήση και την εκλογή σας, γιατί αν το κάνετε αυτό, δεν θα πέσετε ποτέ· έτσι θα σας δοθεί πλούσια η είσοδος στην αιώνια βασιλεία του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησούς Χριστός». 2 Πέτρου 1:10,11

Κερδίζοντας τον Χριστό

Ο Παύλος έγραψε μια πολύ προσωπική περιγραφή των δικών του εμπειριών στην επιστολή του προς την εκκλησία των Φιλιππησίων, οι οποίες αποτελούν σημαντικά μαθήματα για εμάς. Είπε: «Ό,τι κέρδος είχα, το θεώρησα ζημία για χάρη του Χριστού. Πράγματι, θεωρώ τα πάντα ζημία εξαιτίας της υπέρτατης αξίας του να γνωρίζω τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μου. Για χάρη του έχω υποστεί την απώλεια όλων των πραγμάτων και τα θεωρώ σκουπίδια, για να κερδίσω τον Χριστό και να βρεθώ σ' αυτόν, χωρίς να έχω τη δική μου δικαιοσύνη που προέρχεται από τον νόμο, αλλά εκείνη που προέρχεται από την πίστη στον Χριστό, τη δικαιοσύνη από τον Θεό που εξαρτάται από την πίστη – για να γνωρίσω αυτόν και τη δύναμη της ανάστασής του, και να μοιραστώ τα παθήματά του, γινόμενος όμοιος με αυτόν στον θάνατό του, ώστε με κάθε δυνατό τρόπο να επιτύχω την ανάσταση από τους νεκρούς

Ο απόστολος μας λέει ότι ήταν έτοιμος να εγκαταλείψει όλες τις προσωπικές του ελπίδες, φιλοδοξίες και τιμές για να λάβει μια θέση χάριτος στον Χριστό. Το ίδιο πρέπει να ισχύει και για τον χριστιανό. Όλα τα άλλα ενδιαφέροντα και τα γήινα πλεονεκτήματα δεν έχουν διαρκή αξία. Χάνουν τη σημασία τους σε σύγκριση με την ουράνια ελπίδα και

την απόκτηση της θείας χάριτος και ευλογίας ως «κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Χριστού». Ρωμαίους 8:16,17

Ο Ιησούς δίδαξε με παραβολές

Ένα σημαντικό μάθημα σχετικά με τον τρόπο που πληρώνουμε τους όρκους μας στον Ουράνιο Πατέρα μας δόθηκε από τον Κύριο όταν είπε την παραβολή των ταλάντων. «Και πάλι, η Βασιλεία των Ουρανών μπορεί να απεικονιστεί με την ιστορία ενός ανθρώπου που έφευγε για ένα μακρύ ταξίδι. Κάλεσε τους υπηρέτες του και τους εμπιστεύτηκε τα χρήματά του για όσο θα έλειπε. Έδωσε πέντε σάκους αργύρου στον έναν, δύο σάκους αργύρου στον άλλο και έναν σάκο αργύρου στον τελευταίο, μοιράζοντάς τα ανάλογα με τις ικανότητές τους. Στη συνέχεια, έφυγε για το ταξίδι του» (Ματθαίος 25:14,15). Από την Πεντηκοστή, κάθε ένας από τους καθαγιασμένους οπαδούς του Ιησού είναι υπεύθυνος και υπόλογος στον Θεό σύμφωνα με τις δικές του ικανότητες. Αυτό φαίνεται στην πίστη τους να χρησιμοποιούν ό,τι έχουν στην υπηρεσία του, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, της επιρροής και των ευκαιριών τους. «Ό,τι δίνετε είναι αποδεκτό, αν το δίνετε με προθυμία. Και δώστε σύμφωνα με με ό,τι έχετε, όχι με ό,τι δεν έχετε.» 2 Κορινθίους 8:12

Τα πέντε ταλέντα και τα δύο

Συνεχίζοντας την παραβολή, ο Ιησούς είπε: «Ο υπηρέτης που έλαβε τα πέντε σακιά ασήμι άρχισε να επενδύει τα χρήματα και κέρδισε άλλα πέντε. Ο υπηρέτης με τα δύο σακιά ασήμι επίσης πήγε να εργαστεί και κέρδισε άλλα δύο. Αλλά ο υπηρέτης που έλαβε το ένα σακί ασήμι έσκαψε μια τρύπα στο έδαφος και έκρυψε τα χρήματα του κυρίου του». Ματθαίος 25:16-18

Οι υπεύθυνοι διαχειριστές θα αναζητήσουν και θα βρουν τρόπους και μέρη όπου μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα ταλέντα που κατέχουν και τα οποία είναι πλήρως αφιερωμένα στον Ουράνιο Πατέρα. Χρησιμοποιούν την αγιασμένη σοφία και κρίση προς όφελός τους, υπό την πρόνοια και την καθοδήγηση του Λόγου του Θεού. Είναι καθήκον μας να μελετήσουμε πώς μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε καλύτερα τα ταλέντα μας, ώστε να αποκομίσουμε το μέγιστο όφελος και να φέρνουμε δόξα και τιμή στον Κύριο. Ο υπηρέτης που είχε ένα ταλέντο δεν έδειξε σωστή κρίση, αλλά έθαψε απρόσεκτα το ταλέντο του σε γήινες επιθυμίες και επιδιώξεις, δείχνοντας έτσι έλλειψη αγάπης και εκτίμησης προς τον Θεό για τις ευλογίες που έλαβε από αυτόν.

Τότε ο Ιησούς είπε: «Μετά από πολύ καιρό, ο κύριός τους επέστρεψε από το ταξίδι του και τους κάλεσε να δώσουν λογαριασμό για το πώς είχαν χρησιμοποιήσει τα χρήματά του. Ο δούλος που είχε την « » (εξουσία) και στον οποίο είχε εμπιστευτεί τις πέντε τσάντες με ασήμι, προσήλθε με άλλες πέντε και είπε: Κύριε, μου έδωσες πέντε τσάντες με ασήμι για να επενδύσω, και κέρδισα άλλες πέντε. Ο κύριος τον επαίνεσε. Μπράβο, καλέ και πιστέ μου δούλε. Ήσουν πιστός στη διαχείριση αυτού του μικρού ποσού, γι' αυτό τώρα θα σου αναθέσω πολλές περισσότερες ευθύνες. Έλα να μοιραστείς τη χαρά του κυρίου σου! Ο υπηρέτης που είχε λάβει τις δύο τσάντες με τα ασημένια νομίσματα προχώρησε και είπε: «Κύριε, μου έδωσες δύο τσάντες με ασημένια νομίσματα για να τα επενδύσω, και κέρδισα άλλες δύο. Ο κύριος είπε: «Μπράβο, καλέ και πιστέ μου υπηρέτη. Ήσουν πιστός στη διαχείριση αυτού του μικρού ποσού, γι' αυτό τώρα θα σου αναθέσω πολλές περισσότερες ευθύνες. Έλα να μοιραστείς τη χαρά του κυρίου σου!» Ματθαίος 25:19-23

Η δήλωση στην παραβολή ότι ο Κύριος έλαβε αργότερα αναφορά από τους υπηρέτες του υποδηλώνει το γεγονός ότι κάθε ένας από τους ακολουθόντες τα βήματα του Ιησού κρίνεται ως προς την πιστότητά του στη χρήση των ταλέντων, των ικανοτήτων και των ευκαιριών που του δόθηκαν κατά τη διάρκεια της πορείας του ως χριστιανός. Ο

απόστολος Πέτρος είπε: «Ἦρθε η ώρα να αρχίσει η κρίση από τον οίκο του Θεού» (1 Πέτρου 4:17). Σε αυτή τη σκέψη, ο Παύλος πρόσθεσε: «Εργαζόμαστε, ώστε, είτε παρόντες είτε απόντες, να γίνουμε αποδεκτοί από αυτόν. Διότι όλοι πρέπει να εμφανιστούμε ενώπιον του κριτηρίου του Χριστού, ώστε ο καθένας να λάβει τα πράγματα που έκανε στο σώμα του, σύμφωνα με τα έργα του, είτε καλά είτε κακά». 2 Κορινθίους 5:9,10

Ο άχρηστος υπηρέτης

Συνεχίζοντας την παραβολή, διαβάζουμε: «Τότε, αυτός που είχε λάβει ένα ταλέντο, ήρθε και είπε: Κύριε, ήξερα ότι είσαι σκληρός άνθρωπος, που θερίζεις όπου δεν έσπειρες και μαζεύεις όπου δεν έσπειρες. Φοβούμενος, πήγα και έκρυψα το ταλέντο σου στο χώμα. Ορίστε, πάρε αυτό που σου ανήκει! Ο κύριός του του απάντησε: Κακός και τεμπέλης υπηρέτη! Ήξερες λοιπόν ότι θερίζω όπου δεν έσπειρα και μαζεύω όπου δεν έσπειρα; Τότε θα έπρεπε να είχες επενδύσει τα χρήματά μου στους τραπεζίτες. Όταν θα επέστρεφα, θα είχα πάρει τα χρήματά μου πίσω με τόκο». Ματθαίος 25:24-27

Ο άχρηστος υπηρέτης που είχε το ένα ταλέντο αποτελεί σημαντικό σημείο αναφοράς, όπως φαίνεται στα εδάφια που ακολουθούν: «Τότε ο κύριος είπε: Πάρτε το ταλέντο από αυτόν και δώστε το στον

άνθρωπο που έχει τα δέκα ταλέντα, γιατί σε όποιον έχει κάτι, θα δοθεί περισσότερο, και θα έχει περισσότερο από αρκετά. Αλλά από αυτόν που δεν έχει [κερδίσει] τίποτα, ακόμα και αυτό που έχει θα του αφαιρεθεί». Ματθαίος 25:28,29

Μέσα από αυτή την παραβολή, ο Ιησούς δίδαξε ότι όσοι δεν αξιοποιούν τις ευκαιρίες και τα προνόμια που τους δίνονται για να υπηρετήσουν τον Θεό, θα χάσουν αυτά τα προνόμια. Θα δοθούν σε άλλους που έχουν χρησιμοποιήσει πιστά τα ταλέντα και τις ευκαιρίες τους με κερδοφόρο τρόπο.

Η πρόκληση του Σατανά

Ο Κύριός μας Ιησούς είναι το απόλυτο παράδειγμα απόλυτης αφοσίωσης που πρέπει να ακολουθήσουμε. Έδειξε αυτή την αφοσίωση αμέσως μετά το βάπτισμά του στον Ιορδάνη ποταμό από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Τότε ήταν που ο Ουράνιος Πατέρας επέτρεψε στον Σατανά να τον πειράξει σύμφωνα με τη σάρκα, τον κόσμο και τον Αντίπαλο. Το Ευαγγέλιο αναφέρει: «Τότε ο Ιησούς οδηγήθηκε από το Πνεύμα στην έρημο για να πειραστεί εκεί από τον διάβολο. Για σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες νήστεψε και πείνασε πολύ». Ματθαίος 4:1,2

Ο Ιησούς αμφισβήτησε την πρώτη πρόταση του Σατανά ότι, αν ήταν ο Υιός του Θεού, θα μπορούσε να διατάξει να γίνουν οι πέτρες ψωμί για να

ικανοποιήσει την πείνα του. Ο Ιησούς απάντησε γρήγορα με μια βιβλική απάντηση, όταν διακήρυξε: «Γράφεται: Ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού». Ματθαίος 4:3,4; Δευτερονόμιο 8:3

Στη δεύτερη προσπάθειά του, ο Σατανάς ανέφερε μια γραφή (- Ψαλμός 91:11,12) που φαινομενικά διαβεβαίωνε τον Ιησούς ότι () αν ήταν πράγματι ο Υιός του Θεού, θα μπορούσε να ρίξει τον εαυτό του από την κορυφή του Ναού χωρίς να φοβάται ότι θα πάθει κακό. Και πάλι, ο Κύριος στράφηκε σε μια γραφή για την απάντησή του — μια γραφή που διευκρίνιζε σωστά το νόημα αυτού που ο Σατανάς είχε αναφερθεί παραπλανητικά. Ο Ιησούς είπε: «Δεν θα πειράξεις τον Κύριο τον Θεό σου». Ματθαίος 4:5-7; Δευτερονόμιο 6:16

Η τρίτη απόπειρα του Σατανά εναντίον του Ιησούς ήταν να τον μεταφέρει νοητικά σε ένα πολύ ψηλό βουνό από όπου μπορούσαν να δουν όλα τα βασίλεια του κόσμου. Ο Διάβολος προσφέρθηκε να τα δώσει στον Ιησούς αν έπεφτε κάτω και τον προσκυνούσε. Ωστόσο, ο Κύριός μας απάντησε και πάλι: «Γράφεται: Θα προσκυνείς τον Κύριο τον Θεό σου και μόνο αυτόν θα λατρεύεις». Ματθαίος 4:8-10; Δευτερονόμιο 6:13,14

Αργότερα, ο Απόστολος Παύλος αναγνώρισε τον Σατανά ως τον θεό αυτού του παρόντος κακού

12
ΗΧΑΡΑΥΓΗ

κόσμου. «Ο Σατανάς, που είναι ο θεός αυτού του κόσμου, έχει τυφλώσει τα μυαλά εκείνων που δεν πιστεύουν. Δεν μπορούν να δουν το λαμπρό φως της Καλής Είδησης. Δεν καταλαβαίνουν αυτό το μήνυμα για τη δόξα του Χριστού, που είναι η ακριβής ομοίωση του Θεού». (2 Κορινθίους 4:4). Όταν ο Ιησούς στάθηκε ενώπιον του Πιλάτου, αναγνώρισε ότι θα είχε ένα βασίλειο, αλλά δεν θα ήταν «από αυτόν τον κόσμο». Είπε στον Πιλάτο: «Το βασίλειό μου δεν είναι γήινο βασίλειο. . . το βασίλειό μου δεν είναι από αυτόν τον κόσμο. (Ιωάννης 18:36). Από αυτό καταλαβαίνουμε ότι οποιαδήποτε συμμετοχή με τον Σατανά στην εξουσία αυτού του παρόντος κακού κόσμου θα ήταν αμαρτία εκ μέρους του Ιησούς. Γνωρίζοντας αυτό, ο Κύριος δεν εξαπατήθηκε από την προσφορά του Σατανά.

Προετοιμασία για τον πόλεμο

Στην επιστολή του προς την εκκλησία της Εφέσου, ο Παύλος προτρέπει: «Τέλος, να είστε δυνατοί στον Κύριο και στη δύναμη της ισχύος Του. Ντυθείτε την πανοπλία του Θεού, για να μπορέσετε να αντισταθείτε στις επιθέσεις του διαβόλου. Γιατί ο αγώνας μας δεν είναι εναντίον σάρκας και αίματος, αλλά εναντίον των εξουσιών, εναντίον των αρχών, εναντίον των δυνάμεων αυτού του σκοτεινού κόσμου και εναντίον των πνευματικών δυνάμεων του κακού στα επουράνια». (Εφεσίους 6:10-12). Ο απόστολος

ενθάρρυνε τους αδελφούς να έχουν μεγαλύτερη πίστη, αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη στη δύναμη του Κυρίου μας. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό στην εποχή που ζούμε σήμερα.

«Γι' αυτό, φορέστε κάθε κομμάτι της πανοπλίας του Θεού, ώστε να μπορείτε να αντισταθείτε στον εχθρό στην ώρα του κακού. Τότε, μετά τη μάχη, θα παραμείνετε σταθεροί. Σταθείτε γερά, φορώντας τη ζώνη της αλήθειας και την πανοπλία της δικαιοσύνης του Θεού. Για παπούτσια, φορέστε την ειρήνη που προέρχεται από την Καλή Νέα, ώστε να είστε πλήρως προετοιμασμένοι. Εκτός από όλα αυτά, κρατήστε ψηλά την ασπίδα της πίστης για να σταματήσετε τα φλογερά βέλη του διαβόλου. Φορέστε τη σωτηρία ως κράνος σας, και πάρτε το ξίφος του πνεύματος, που είναι ο λόγος του Θεού». Εφεσίους 6:13-17

Είναι απαραίτητο να φορέσουμε ολόκληρη την πανοπλία του Θεού για να προστατευτούμε από τα φλογερά βέλη που μπορεί να μας χτυπήσουν, επειδή ο αγώνας μας είναι ενάντια στον άρχοντα του σκότους και τα πονηρά πνεύματα στα ουράνια. Αν ο Σατανάς συνειδητοποιήσει ότι είμαστε καλά προστατευμένοι και του αντιστεκόμαστε με τη χάρη και τη δύναμη που μας παρέχει ο Ουράνιος Πατέρας, θα υποχωρήσει από τις επιθέσεις του, αν και θα είναι πάντα σε εγρήγορση για να δει αν έχουμε

παραμελήσει με οποιονδήποτε τρόπο την χριστιανική πανοπλία λόγω έλλειψης επαγρύπνησης. Ιάκωβος 4:7; 1 Πέτρου 5:8,9

Αντιμετωπίζοντας αυτόν τον παραγμένο κόσμο

Καθώς μπαίνουμε στο νέο έτος 2026, το κάνουμε με συνείδηση του φόβου και της αβεβαιότητας που κυριεύει τώρα τα έθνη. Σε πολλές από τις λεγόμενες δυτικές χώρες αυξάνεται η πόλωση των απόψεων της κυβέρνησης και του λαού για σχεδόν κάθε εγχώριο και παγκόσμιο ζήτημα. Αυτό έχει οδηγήσει σε αυξανόμενη πολιτική και κοινωνική αναταραχή και, σε ορισμένες περιπτώσεις, σε βία και δολοφονίες. Σε ένα διαφορετικό μέτωπο, η Τεχνητή Νοημοσύνη (AI) αναπτύσσεται εκθετικά σε όλο τον κόσμο. Αυτό προκαλεί πολλούς φόβους για τη χρήση της με καταστροφικούς τρόπους, τόσο κατά ατόμων όσο και κατά της κοινωνίας γενικότερα. Η σταδιακή εξασθένιση των προσλήψεων και της αγοράς εργασίας αποτελεί επίσης μεγάλο λόγο ανησυχίας για πολλούς ανθρώπους και οικογένειες της Εκκλησίας του Θεού (). Αυτή η ανησυχία επιτείνεται λόγω της προοπτικής η AI να εξαλείψει τεράστιο αριθμό θέσεων εργασίας καθώς γίνεται όλο και πιο ευρέως χρησιμοποιούμενη.

Στην παγκόσμια σκηνή, ο πόλεμος μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας συνεχίζεται χωρίς καμία συμφωνία για μια οριστική ειρηνική λύση. Αν και το Ισραήλ και η Χαμάς συμφώνησαν πρόσφατα σε κατάπαυση του πυρός και ορισμένες άλλες διατάξεις, η κατάσταση στο Ισραήλ και στη Μέση Ανατολή γενικότερα εξακολουθεί να είναι μια πυριτιδαποθήκη πιθανών προβλημάτων, επιθέσεων και πιθανής επανάληψης του ολοκληρωτικού πολέμου. Σε αυτό προστίθεται ο αυξανόμενος αντισημιτισμός σε πολλές χώρες, καθώς οι άνθρωποι και τα έθνη κατηγορούν όλο και περισσότερο το Ισραήλ για τα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει αυτή η περιοχή του κόσμου. Τρομοκρατικές οργανώσεις εξακολουθούν να δραστηριοποιούνται σε διάφορα μέρη του κόσμου, προκαλώντας σε πολλούς τον φόβο για το πότε και πού μπορεί να συμβεί μια άλλη επίθεση. Αυτά, μεταξύ πολλών άλλων ενδείξεων της αυξανόμενης αναταραχής στον κόσμο καθώς μπαίνουμε στο 2026, σίγουρα θυμίζουν τα λόγια του Παύλου: «Στις έσχατες ημέρες θα έρθουν επικίνδυνοι καιροί». (2 Τιμόθεο 3:1) Πόσο σημαντικό είναι λοιπόν για τους χριστιανούς να αναγνωρίσουμε ακόμη περισσότερο την ανάγκη να φορέσουμε την πανοπλία του Θεού και να διατηρήσουμε την αποφασιστικότητά μας να πολεμήσουμε τον καλό αγώνα της πίστης. 1 Τιμόθεο 6:12

Μια καθημερινή υπενθύμιση

Πολλοί μελετητές της Βίβλου είναι εξοικειωμένοι με το κείμενο «Η πρωινή μου αποφασιστικότητα», το οποίο αποτελεί μια θαυμάσια πηγή καθημερινής βοήθειας και ενθάρρυνσης για πολλούς χριστιανούς. Ας συνεχίσουμε να χαίρομαστε για τις θαυμάσιες ευλογίες που προσφέρει, καθώς προσπαθούμε να εξασφαλίσουμε την κλήση και την εκλογή μας. Το συμπεριλαμβάνουμε εδώ ως υπενθύμιση της ευθύνης και του προνομίου μας να ανανεώσουμε τους όρκους μας στον Κύριο τώρα και καθ' όλη τη διάρκεια του νέου έτους που βρίσκεται μπροστά μας.

Η πρωινή μου απόφαση

Η πρώτη μου σκέψη θα είναι: «Τι θα ανταποδώσω στον Κύριο για όλα τα αγαθά που μου έχει δώσει; Θα πάρω το ποτήρι της σωτηρίας και θα επικαλεστώ το όνομα του Κυρίου [για χάρη και βοήθεια]. Θα εκπληρώσω τους όρκους μου στον Ύψιστο». Ψαλμοί 116:12-14

Θυμούμενος το θεϊκό κάλεσμα, «Συγκεντρώστε τους αγίους μου κοντά μου, εκείνους που έχουν κάνει διαθήκη μαζί μου με θυσία» (Ψαλμοί 50:5), αποφασίζω ότι με τη βοήθεια της χάρης του Κυρίου θα εκπληρώσω σήμερα, ως άγιος του Θεού, τους όρκους μου, συνεχίζοντας το έργο της θυσίας της

σάρκας και των συμφερόντων της, ώστε να αποκτήσω την ουράνια κληρονομιά ως συγκληρονόμος του Λυτρωτή μου.

Θα προσπαθήσω να είμαι απλός και ειλικρινής προς όλους.

Δεν θα επιδιώκω να ευχαριστώ και να τιμώ τον εαυτό μου, αλλά τον Κύριο.

Θα προσέχω να τιμώ τον Κύριο με τα χείλη μου, ώστε τα λόγια μου να είναι ευγενικά και ευλογημένα για όλους.

Θα προσπαθήσω να είμαι πιστός στον Κύριο, στην Αλήθεια, στους αδελφούς και σε όλους όσους έχω να κάνω, όχι μόνο στα μεγάλα θέματα, αλλά και στα μικρά πράγματα της ζωής.

Εμπιστευόμενος τον εαυτό μου στη θεία φροντίδα και στην προνοητική υπερίσχυση όλων των συμφερόντων μου για το υψηλότερο καλό μου, θα προσπαθώ όχι μόνο να είμαι καθαρός στην καρδιά, αλλά και να απωθώ κάθε άγχος, κάθε δυσαρέσκεια, κάθε απογοήτευση.

Δεν θα γκρινιάζω ούτε θα παραπονιέμαι για ό,τι επιτρέπει η πρόνοια του Κυρίου, διότι

«Η πίστη μπορεί να Τον εμπιστεύεται ακράδαντα, ό,τι και αν συμβεί».

Προτρέποντας προς τη δικαιοσύνη

Κλειδιά εδάφια: «Αν λέμε ότι δεν έχουμε αμαρτία, εξαπατούμε τον εαυτό μας και η αλήθεια δεν είναι μέσα μας. Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, είναι πιστός και δίκαιος για να μας συγχωρήσει τις αμαρτίες μας και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία».

1 Ιωάννης 1:8,9

Επιλεγμένα εδάφια:

1 Ιωάννης 1:5-10; 2:1-8

Οι μελετητές υποθέτουν ότι αυτή η επιστολή γράφτηκε γύρω στο 90 μ.Χ. Μέχρι τότε ο Χριστιανισμός είχε αποκτήσει σημαντική σημασία και οι πιστοί ήταν διασκορπισμένοι σε όλο τον κόσμο των εθνών. Πολλά στοιχεία του Χριστιανισμού τον έκαναν ελκυστικό στους Έλληνες φιλοσόφους της εποχής. Ωστόσο, αυτοί προσπάθησαν να τον συνδυάσουν με τις ειδωλολατρικές φιλοσοφίες τους και πολλοί έγιναν οι λεγόμενοι «χριστιανοί φιλόσοφοι». Αυτό, όπως προειδοποίησε ο

απόστολος Παύλος, ήταν «αντίθετο στις ιδέες της ψευδώς αποκαλούμενης γνώσης». 1 Τιμόθεο 6:20

Η επιστολή του Ιωάννη γράφτηκε για να ενδυναμώσει τους χριστιανούς ενάντια σε αυτές τις ανατρεπτικές διδασκαλίες των φιλοσόφων. Ο τους προέτρεψε να κρατήσουν σταθερά μόνο τις διδασκαλίες του Ιησούς και των αποστόλων και να θεωρήσουν αυτές τις φιλοσοφικές διδασκαλίες ως ψέματα. Όλοι αυτοί οι ψευδοδιδάσκαλοι έπρεπε να θεωρούνται εκπρόσωποι των «πολλών αντίχριστων», ή αντιπάλων του Χριστού, για τους οποίους ο Απόστολος Ιωάννης προειδοποίησε ότι «ακόμα και τώρα» υπάρχουν στον κόσμο. 1 Ιωάννη 2:18

Ο σκοπός του Ιωάννη όταν έγραψε αυτή την επιστολή ήταν να τους παρακινήσει να ζήσουν με δικαιοσύνη: «Σας γράφω, μικρά παιδιά, επειδή οι αμαρτίες σας έχουν συγχωρεθεί για χάρη του ονόματός του. Σας γράφω, πατέρες, επειδή έχετε γνωρίσει αυτόν που είναι από την αρχή. Σας γράφω, νέοι, επειδή έχετε υπερνικήσει τον πονηρό. Σας γράφω, μικρά παιδιά, επειδή έχετε γνωρίσει τον Πατέρα. Σας έγραψα, πατέρες, επειδή έχετε γνωρίσει αυτόν που είναι από την αρχή. Σας έγραψα, νέοι, επειδή είστε δυνατοί, και ο λόγος του Θεού μένει μέσα σας, και έχετε υπερνικήσει τον πονηρό». 1 Ιωάννης 2:12-14

Την εποχή που γράφτηκε αυτό το κείμενο, ο απόστολος Ιωάννης ήταν αρκετά μεγάλος σε ηλικία. Είχε γίνει πολύ ήρεμος λόγω των εμπειριών του και έτσι μιλούσε με μεγάλη τρυφερότητα τόσο στους ώριμους όσο και στους νέους στην πίστη. Επιθυμούσε να συνειδητοποιήσουν τη σημαντική ευθύνη να απέχουν από την αμαρτία, να συνεχίζουν στην αγάπη του Θεού και έτσι να ωριμάζουν στον Χριστό.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η πλειονότητα των χριστιανών δεν βιώνει ποτέ την πληρότητα της χαράς, της ειρήνης και της ευλογίας που θα μπορούσαν να έχουν. Πολλοί αρκούνται στις πρώτες αρχές της διδασκαλίας του Χριστού και, ως «βρέφη», δεν προχωρούν περαιτέρω στην πλήρη ανάπτυξη αυτών των αρχών με θυσία και υπηρεσία. (1 Κορινθίους 3:1). Ο Ιωάννης επιθυμούσε να διεγείρει το μυαλό και την καρδιά των πιστών ώστε να εκτιμήσουν και να χρησιμοποιήσουν τα προνόμιά τους στον Χριστό, ώστε με αυτόν τον τρόπο να μεγαλώσουν και να αναπτυχθούν σε αυτόν.

«Αυτό που ήταν από την αρχή, αυτό που ακούσαμε, αυτό που είδαμε με τα μάτια μας», από την αρχή του έργου του Ιησού, ήταν η μαρτυρία του Ιωάννη. (1 Ιωάννης 1:1). Αυτός και οι άλλοι απόστολοι είχαν δει τον Χριστό στη ζωή και στο θάνατό του· τον είδαν μετά την ανάστασή του· ήξεραν ότι αυτά τα

πράγματα ήταν αληθινά. Οι απόστολοι υπέφεραν την απώλεια όλων των πραγμάτων για να κηρύξουν το λόγο της Αλήθειας. Φιλιππησίους 3:8

Η μαρτυρία στην οποία βασίζεται η χριστιανική πίστη δεν είναι ανθρώπινη, αλλά θεία. Ο άνθρωπος δεν είχε καμία αξιόλογη μαρτυρία για αυτό το θέμα μέχρι που μίλησε ο Θεός, πρώτα μέσω του Ιησούς και μετά μέσω των αποστόλων. Επειδή είδαν και γνώρισαν τον Ιησού, έχουμε την βέβαιη μαρτυρία τους, και η «μαρτυρία τους είναι αληθινή». Ιωάννης 21:24

Η παραβολή του άσωτου υιού

Κλειδί: «Γιατί αυτός ο γιος μου ήταν νεκρός και ξαναζωντάνεψε, ήταν χαμένος και βρέθηκε. Και άρχισαν να γιορτάζουν». **Λουκάς 15:24**

Επιλεγμένα εδάφια:
Λουκάς 15:11-24

Η παραβολή του άσωτου υιού αρχίζει με τα εξής λόγια: «Ένας άνδρας είχε δύο γιους. Ο μικρότερος γιος είπε στον πατέρα του: Θέλω το μερίδιό μου από την περιουσία σου τώρα, πριν πεθάνεις. Έτσι, ο πατέρας του συμφώνησε να μοιράσει την περιουσία του μεταξύ των γιων του. Λίγες μέρες αργότερα, ο μικρότερος γιος μάζεψε όλα τα υπάρχοντά του και μετακόμισε σε μια μακρινή χώρα, όπου σπατάλησε όλα τα χρήματά του σε άσωτη ζωή. Όταν τα χρήματά του τελείωσαν, μια μεγάλη πείνα έπληξε τη χώρα και άρχισε να πεινάει». Λουκάς 15:11-14

Αυτή η παραβολή απεικονίζει σε γενικές γραμμές τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός αντιμετωπίζει όλη την ανθρωπότητα. Ο μικρότερος γιος, έχοντας λάβει

πολλά από τον πατέρα του, έφυγε από το πατρικό του σπίτι και σπατάλησε όλα όσα είχε λάβει, ξοδεύοντάς τα «σε άσωτη ζωή» (). Έχοντας εγκαταλείψει τα προνόμια του πατρικού του σπιτιού, απεικονίζει όλους εκείνους που έχουν πέσει στην αμαρτία και έχουν γίνει «νεκροί στις παραβάσεις και τις αμαρτίες τους» (Εφεσίους 2:1, Ρωμαίους 3:23).

Αφού συνειδητοποίησε την απειθαρχία του, ο μικρότερος γιος επέστρεψε αργότερα ταπεινά στον πατέρα του. Είπε: «Θα πάω στο σπίτι του πατέρα μου και θα του πω: Πατέρα, αμάρτησα εναντίον του ουρανού και εναντίον σου, και δεν είμαι πλέον άγιος να ονομάζομαι γιος σου. Παρακαλώ, δέξου με ως μισθωτό υπηρέτη». Έτσι επέστρεψε στο σπίτι του πατέρα του. Και ενώ ήταν ακόμα μακριά, ο πατέρας του τον είδε να έρχεται. Γεμάτος αγάπη και συμπόνια, έτρεξε προς τον γιο του, τον αγκάλιασε και τον φίλησε». Λουκάς 15:18-20

Ο άσωτος γιος συνειδητοποίησε τα λάθη του και επέστρεψε στον πατέρα του, ο οποίος τον δέχτηκε με χαρά. Όσο ήταν μακριά, ο πατέρας τον θεωρούσε νεκρό. Ωστόσο, όταν επέστρεψε οικειοθελώς, τον θεώρησε ξανά ζωντανό. Πόσο μεγαλοπρεπώς μας δείχνει αυτό το μήκος, το πλάτος, το ύψος και το βάθος της αγάπης του Θεού. Δίνοντας αυτή την παραβολή, ο Ιησούς ήθελε οι ακροατές του να έχουν μια εικόνα της καλοσύνης και της φροντίδας του

Θεού στην επιθυμία Του να ανακτήσει το χαμένο γένος της ανθρωπότητας. Πράγματι, όλοι χάθηκαν λόγω της αμαρτίας του Αδάμ, αλλά όλοι θα έχουν την ευκαιρία για ζωή μέσω του Χριστού. «Επειδή από τον άνθρωπο ήρθε ο θάνατος, από τον άνθρωπο ήρθε και η ανάσταση των νεκρών. Γιατί όπως στον Αδάμ όλοι πεθαίνουν, έτσι και στον Χριστό όλοι θα ζωντανέψουν». 1 Κορινθίους 15:21,22

Σε ένα άλλο μάθημα από αυτή την παραβολή, ο πατέρας αντιπροσωπεύει καλά τον Ιεχωβά Θεό, ο πρεσβύτερος γιος απεικονίζει τους πιστούς υπηρέτες και προφήτες του Ισραήλ της Παλαιάς Διαθήκης, και ο μικρότερος γιος αντιπροσωπεύει το υπόλοιπο του έθνους που ήταν σε μεγάλο βαθμό προδιατεθειμένο στην πεισματάρικη και ατίθαση συμπεριφορά όσον αφορά τον θεϊκό νόμο. Επειδή το έθνος του Ισραήλ στο σύνολό του απέρριψε τον Ιησού ως Μεσσία του και τον σταύρωσε, απορρίφθηκε από τον Θεό. Ο Ιησούς είπε: «Ιδού, ο οίκος σας μένει έρημος». Ματθαίος 23:38

Όπως ο άσωτος γιος, όμως, έτσι και ο Ισραήλ θα επιστρέψει στην πλήρη εύνοια του Θεού. «Και έτσι ολόκληρος ο Ισραήλ θα σωθεί. Όπως λένε οι Γραφές, Αυτός που θα σώσει θα έρθει από την Ιερουσαλήμ και θα απομακρύνει τον Ισραήλ από την ασεβεία. Και αυτή είναι η διαθήκη μου μαζί τους, ότι θα αφαιρέσω τις αμαρτίες τους. ... Διότι ο Θεός έχει δεσμεύσει

όλους στην ανυπακοή, για να δείξει έλεος σε όλους.
Ω, το βάθος του πλούτου και της σοφίας και της
γνώσης του Θεού! Πόσο ανεξιχνίαστες είναι οι
κρίσεις του και οι δρόμοι του ακατανόητοι!»
Ρωμαίους 11:26-33

Ο Φαρισαίος και ο τελώνης

Κλειδί: «Σας λέω ότι αυτός ο άνθρωπος κατέβηκε στο σπίτι του δικαιοσύνων, αντίθετα από τον άλλο· γιατί όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, και όποιος ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί».
Λουκάς 18:14

Επιλεγμένα εδάφια:
Λουκάς 18:9-14

Οι Φαρισαίοι θεωρούνταν μια πολύ θρησκευτική τάξη μεταξύ των Ιουδαίων. Ήταν ευσεβείς, τουλάχιστον εξωτερικά, και πολύ ακριβείς στην τήρηση των παραδόσεων τους. Εσωτερικά, όμως, όπως μας λέει ο Κύριος, ως ομάδα ήταν μακριά από το σωστό. «Ουαί σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές!» Ο Ιησούς, επειδή μπορούσε να διαβάσει τις καρδιές τους, ήταν ικανός να κάνει την πρόσθετη δήλωση ότι ήταν σαν τάφοι, όμορφα λευκοί εξωτερικά, αλλά εσωτερικά γεμάτοι διαφθορά. Ματθαίος 23:27

Υπάρχουν παρόμοιες ομάδες στη χριστιανοσύνη σήμερα - εκείνοι που είναι εξωτερικά ηθικοί, πολύ συγκεκριμένοι, ακριβείς, σχολαστικοί, αλλά δεν είναι

ευάρεστοι στον Κύριο. Είναι περήφανοι για τη δικαιοσύνη τους και δεν συνειδητοποιούν ότι, παρόλο που μπορεί να είναι φυσικά λιγότερο διεφθαρμένοι από άλλους, δεν έχουν τίποτα για να καυχηθούν. Αυτοί, όπως και όλη η ανθρωπότητα, απέχουν πολύ από το να είναι πραγματικά τέλειοι. «Δεν υπάρχει δίκαιος, ούτε ένας. ... Όλοι έχουν παρεκκλίνει από τον δρόμο» (Ρωμαίους 3:10-12). Η παραβολή του μαθήματός μας έχει σκοπό να δείξει ότι ο Θεός κοιτάζει με περισσότερη συμπάθεια και οίκτο τον πιο αμαρτωλό άνθρωπο, που είναι ταπεινός και αναγνωρίζει την κατάστασή του, παρά τον ηθικά καλύτερο άνθρωπο, που καυχιέται για την υποτιθέμενη δικαιοσύνη του.

Η παραβολή αρχίζει ως εξής: «Δύο άνδρες ανέβηκαν στο ναό για να προσευχηθούν· ο ένας ήταν Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης. Ο Φαρισαίος στάθηκε και προσευχήθηκε έτσι μέσα του: Θεέ, σε ευχαριστώ που δεν είμαι όπως οι άλλοι άνθρωποι, εκβιαστές, άδικοι, μοιχοί, ή ακόμα και όπως αυτός ο τελώνης. Νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα, δίνω το δέκατο από όλα όσα έχω». (Λουκάς 18:10-12). Ο φαρισαίος που θεωρούσε τον εαυτό του δίκαιο ήταν προφανώς, από πολλές απόψεις, ένας καλός ηθικός άνθρωπος. Ωστόσο, ήταν πολύ υπερήφανος και καυχιόταν για τις δίκαιες πράξεις του. Επίσης, ήταν πολύ γρήγορος στο να καταδικάζει τους άλλους, ένα

ενδεικτικό σημάδι κακής κατάστασης της καρδιάς του.

Ο άλλος άνδρας στην παραβολή – ένας τελώνης, ή φοροεισπράκτορας – ήταν κατώτερης τάξης και γενικά περιφρονημένος από τον λαό. Είχε πολλές αδυναμίες και αμαρτωλά ελαττώματα, αλλά συνειδητοποιούσε την κατάστασή του. «Ο τελώνης, στέκοντας μακριά, δεν τολμούσε να σηκώσει ούτε τα μάτια του προς τον ουρανό, αλλά χτυπούσε το στήθος του, λέγοντας: Θεέ, ελέησον με τον αμαρτωλό». Λουκάς 18:13

Όλοι οι χριστιανοί, λόγω της σχέσης τους με τον Θεό, της κάλυψης των αμαρτιών τους, της γέννησης του πνεύματος και του μετασχηματιστικού έργου που προχωρά στις καρδιές τους, έχουν κάθε λόγο να ευχαριστούν τον Κύριο. Ωστόσο, δεν έχουν τίποτα για να καυχηθούν, ή όπως το θέτει ο Απόστολος Παύλος: «Ποιος σε κάνει διαφορετικό από τους άλλους; Τι έχεις που δεν έλαβες; ... γιατί καυχέσαι σαν να μην το έλαβες;» 1 Κορινθίους 4:7

Εάν, λοιπόν, η διαφορά μεταξύ εμάς και των άλλων αναγνωρίζεται ως έργο του Κυρίου και της χάρης Του σε εμάς, και όχι δικό μας, αυτή είναι η σωστή στάση της καρδιάς. Όλοι όσοι έχουν αυτή την συνειδητοποίηση μπορούν να ευχαριστήσουν τον Κύριο που σε αυτό το θέμα διαφέρουν από τους άλλους. Μόνο χάρη στον Θεό και τον Υιό Του, τον

Χριστό Ιησού, διαφέρουμε. «Δια της χάριτος σωθήκατε διά της πίστεως, και τούτο δεν είναι από σας, είναι δώρο του Θεού, όχι από έργα, ώστε να καυχηθεί κανείς. Διότι είμαστε έργο Του, δημιουργημένοι εν Χριστώ Ιησού». Εφεσσίους 2:8-10

Ο Ιησούς και ο Πέτρος

Κλειδί: «Την τρίτη φορά του είπε: Σίμωνα, γιε του Ιωάννη, μ' αγαπάς; Ο Πέτρος πληγώθηκε επειδή ο Ιησούς τον ρώτησε για τρίτη φορά: Μ' αγαπάς; Εκείνος είπε: Κύριε, εσύ τα ξέρεις όλα, ξέρεις ότι σ' αγαπώ. Ο Ιησούς του είπε: «Ποίμαινε τα πρόβατά μου». Ιωάννης 21:17

Επιλεγμένα εδάφια:
Ιωάννης 21:15-19

Στον βασικό μας στίχο, ο αναστημένος Ιησούς ρώτησε τον Πέτρο για τρίτη φορά αν τον αγαπούσε. Ακούγοντας αυτή την ερώτηση για τρίτη φορά, ο Πέτρος πρέπει να θυμήθηκε τη σκηνή στην αίθουσα του Καϊάφα, όταν αρνήθηκε τον Κύριό του τρεις φορές, ακόμη και με βρισιές (Ματθαίος 26:69-75). Τρεις φορές ο Πέτρος είχε αρνηθεί τον Κύριο, και τώρα τρεις φορές ο Κύριος ήθελε να επιβεβαιώσει την αφοσίωσή του σε αυτόν. Με αυτόν τον τρόπο, ο Πέτρος θα λάμβανε επιπλέον διαβεβαιώσεις για την πλήρη αποκατάστασή του στην αγάπη και την εύνοια του Κυρίου του. Αυτές οι τρεις ερωτήσεις που τέθηκαν στον Πέτρο είναι οι μόνες καταγεγραμμένες αναφορές που αναφέρονται στην άρνησή του προς

τον Κύριο, απαλλάσσοντάς τον από κάθε περαιτέρω επίπληξη.

Στην ερώτησή του προς τον Πέτρο, ο Κύριος απλώς ρώτησε: «Μ' αγαπάς;» Ο Κύριος δεν τον επέπληξε για τις τρεις αρνήσεις του, αλλά τώρα ήθελε απλώς να βεβαιωθεί για το βάθος της αγάπης και της αφοσίωσης του Πέτρου. Ίσως θα θεωρούσαμε απαραίτητο να ζητήσουμε πρώτα από τον Πέτρο να ζητήσουμε συγγνώμη. Ας μάθουμε καλά αυτό το μάθημα να επιπλήττουμε τους άλλους πολύ απαλά, με μια νύξη και όχι με μια άμεση κατηγορία, με μια ερώτηση που αφορά την παρούσα κατάσταση της καρδιάς τους και όχι την προηγούμενη κατάσταση, στην οποία μπορεί να έχουν σφάλει. Οι ερωτήσεις του Ιησού στον Πέτρο εξυπηρετούσαν επίσης τον σημαντικό σκοπό να αντισταθμίσουν την τάση του να αγαπά και να υπηρετεί την αλιευτική του επιχείρηση περισσότερο από ό,τι την υπόθεση του Χριστού.

Όταν ο Κύριος ρώτησε τον Πέτρο «με αγαπάς;» στις δύο πρώτες ερωτήσεις, χρησιμοποιήθηκε η ελληνική λέξη «αγαπάω», που σημαίνει αγάπη στην υψηλότερη μορφή της — ανιδιοτελής, θυσιαστική και πλήρως αφοσιωμένη, ανεξάρτητα από τις περιστάσεις ή την ανταμοιβή. Τώρα, στην τρίτη ερώτησή του, χρησιμοποιείται η ελληνική λέξη «phileo», που σημαίνει οικογενειακή αγάπη, αδελφική στοργή και φιλία. Ο Πέτρος λυπήθηκε με

αυτό. Ήξερε ότι αγαπούσε τον Κύριο με αδελφική αγάπη και στοργή, αλλά συνειδητοποίησε ότι δεν είχε φτάσει ακόμα στην υψηλότερη μορφή αγάπης - «agapao».

Ένα από τα πιο αξιέπαινα χαρακτηριστικά του χαρακτήρα του Πέτρου ήταν η επιμονή του. Αν έκανε κάποιο λάθος, άλλαζε γρήγορα πορεία μόλις του το επισημάνανε. Ένιωθε τύψεις που υπήρχε κάποιο σύννεφο ανάμεσα σε αυτόν και τον Κύριο που η μετάνοιά του δεν είχε αφαιρέσει πλήρως. Ο Ιησούς ήξερε ότι η καρδιά του Πέτρου ήταν αγνή. Αντί να επιμείνει στο προηγούμενο λάθος του, ενημέρωσε τον Πέτρο για το έργο που ήθελε να κάνει. Ζητώντας από τον Πέτρο να «βόσκει τα αρνιά μου» και «τα πρόβατά μου», ο Ιησούς τονίζει ότι η φροντίδα του ποιμνίου του, και όχι το ψάρεμα, ήταν πλέον το επάγγελμα του Πέτρου (Ιωάννης 21:15-17). Ο Κύριος υπενθύμιζε στον Πέτρο ότι τον είχε καλέσει στο παρελθόν να γίνει «ψαράς ανθρώπων». Γνωρίζοντας ότι η καρδιά του ήταν ακόμα πιστή και ενθουσιώδης, ο Ιησούς ανανέωσε την αποστολή του. Ματθαίος 4:19

Αν ο Πέτρος είχε συνεχίσει να ασχολείται με το ψάρεμα και είχε παραμελήσει τα πρόβατα του Κυρίου, οι πράξεις του θα ήταν αντίθετες με την απάντησή του. Αυτό θα ήταν αγάπη στα λόγια, αλλά όχι στις πράξεις και στην αλήθεια. Και εμείς πρέπει

να μάθουμε το μάθημα από αυτή την εμπειρία. Σε αρμονία με τα λόγια του Ιησούς, ας αφήσουμε πίσω μας τους κοσμικούς στόχους και τις φιλοδοξίες και ας αφοσιωθούμε με όλη μας την καρδιά, όπως έκανε ο Πέτρος, στην εξυπηρέτηση των αναγκών των πνεύματων προβάτων, των αδελφών μας στον Χριστό. 1 Πέτρου 4:10,11

Οι ευγενείς Βερροείς

«Οι Ιουδαίοι της Βερείας ήταν πιο ευγενείς από εκείνους της Θεσσαλονίκης, διότι δέχτηκαν το μήνυμα με μεγάλη προθυμία και εξέταζαν τις Γραφές κάθε μέρα για να δουν αν αυτά που έλεγε ο Παύλος ήταν αλήθεια. Ως αποτέλεσμα, πολλοί από αυτούς πίστεψαν, όπως και αρκετές εξέχουσες Ελληνίδες και πολλοί Έλληνες».
Πράξεις 17:11,12

Καθώς μπαίνουμε σε μια νέα χρονιά, είναι η κατάλληλη στιγμή για όλους τους μαθητές της Βίβλου που αναζητούν την αλήθεια να θυμηθούν τη σημασία της επιμελούς μελέτης του Λόγου του Θεού. Η Αγία Γραφή αναγνωρίζεται ευρέως ως το μεγαλύτερο βιβλίο όλων των εποχών. Η μακρά ιστορία της ξεκινά από την αρχή της θαυμαστής δημιουργίας της γης και την τελική προετοιμασία της ως τόπου διαμονής για τη γήινη δημιουργία του Θεού. Στις σελίδες της βρίσκονται συντριπτικές αποδείξεις για τη σημασία και το νόημά της για την ανθρώπινη οικογένεια. Για αιώνες, έχει γίνει αποδεκτή από αμέτρητους ανθρώπους ως ο θεόπνευστος Λόγος του αγαπημένου μας Ουράνιου Πατέρα, του μεγάλου Θεού του σύμπαντος.

Οι διδασκαλίες και οι δίκαιες αρχές της Βίβλου την ξεχωρίζουν από όλα τα άλλα βιβλία και παραμένει το απόλυτο πρότυπο της Αλήθειας ακόμη και στον σύγχρονο κόσμο μας. Το κύριο θέμα της, η λύτρωση και η τελική ανάκαμψη της ανθρωπίνης οικογένειας από τις καταστροφές της αμαρτίας και του θανάτου, βρίσκεται στα διάφορα βιβλία της που γράφτηκαν από πολλούς συγγραφείς κατά τη διάρκεια πολλών αιώνων. Αυτό υπογραμμίζει τη θεϊκά εμπνευσμένη αρμονία και το σκοπό της Βίβλου. Έτσι, η προσοχή μας στρέφεται στις διάφορες αρχές της Αλήθειας, στις οποίες κάθε εμπνευσμένος συγγραφέας εναρμονίζεται με εκείνες που έχουν γράψει άλλοι, αλλά σε διαφορετικό χρόνο και τόπο.

Ο Ιερός Λόγος του Θεού έχει αναφερθεί ως η ίδια η φλόγα του πολιτισμού. Οι ηθικές και δεοντολογικές διδασκαλίες του έχουν επηρεάσει περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο βιβλίο το μυαλό της ανθρωπότητας να ζησει μια πιο ευγενή ζωή. Είναι μια σχεδόν ανεξάντλητη πηγή εμπνευσμένων και παρηγορητικών μηνυμάτων. Πολλοί έχουν βρει στη Βίβλο πηγή παρηγοριάς σε στιγμές θλίψης. Άλλοι έχουν βρει δύναμη να αντιμετωπίσουν τις αβέβαιες καταστάσεις της ζωής, ενώ μερικοί στρέφονται στα πολλά μαθήματά της για να βρουν διαβεβαίωση.

Συγκεκριμένα, η Βίβλος είναι το εγχειρίδιο του Χριστιανισμού. Αποκαλύπτει το θαυμαστό σχέδιο και

σκοπό του Ουράνιου Πατέρα για τη δημιουργία της ανθρώπινης οικογένειας και τη σωτηρία της. Αυτό το μήνυμα οδηγεί σε ένα μεγαλειώδες και τελικό συμπέρασμα που θα κορυφωθεί με τη μελλοντική διακυβέρνηση του ένδοξου βασιλείου του Χριστού, με δύναμη και εξουσία σε όλη τη γη. Αυτό, σύμφωνα με την Αγία Γραφή της Εκκλησίας των Αγίων των Τελευταίων Ημερών (), είναι «σύμφωνα με το σχέδιο των αιώνων», το οποίο ο Θεός «συνέταξε για τον χρισμένο Ιησού, τον Κύριό μας». Εφεσίους 3:11

Σχετικά με τον θαυμάσιο συγγραφέα της Βίβλου και τον αιώνιο σκοπό του, ο ψαλμωδός Δαβίδ έγραψε: «Οι ουρανοί διακηρύττουν τη δόξα του Θεού, το στερέωμα διακηρύττει το έργο των χεριών του. Μέρα με τη μέρα εκφράζουν το μήνυμά τους, νύχτα με τη νύχτα αποκαλύπτουν τη γνώση τους. Δεν έχουν φωνή, δεν χρησιμοποιούν λέξεις, δεν ακούγεται κανένας ήχος από αυτά. Ωστόσο, η φωνή τους φτάνει σε όλη τη γη, τα λόγια τους στα άκρα του κόσμου. Στους ουρανούς ο Θεός έστησε σκηνή για τον ήλιο. Είναι σαν νυμφίος που βγαίνει από το θάλαμό του, σαν πρωταθλητής που χαίρεται να τρέξει την πορεία του. Ανατέλλει από τη μία άκρη των ουρανών και κάνει τον κύκλο του μέχρι την άλλη· τίποτα δεν στερείται τη ζεστασιά του. Ο νόμος του Κυρίου είναι τέλειος, αναζωογονεί την ψυχή. Οι διατάξεις του Κυρίου είναι αξιόπιστες, κάνουν σοφούς τους απλούς. Οι εντολές του Κυρίου είναι

σωστές, χαρίζοντας χαρά στην καρδιά. Οι διαταγές του Κυρίου είναι λαμπερές, φωτίζοντας τα μάτια. Ο φόβος του Κυρίου είναι αγνός, διαρκεί για πάντα. Οι αποφάσεις του Κυρίου είναι σταθερές, και όλες τους είναι δίκαιες. Είναι πιο πολύτιμες από το χρυσάφι, από πολύ καθαρό χρυσάφι· είναι πιο γλυκές από το μέλι, από το μέλι από την κηρήθρα. Ψαλμοί 19:1-10

Υπηρετώντας την πίστη

Καθώς η Πρώιμη Εκκλησία ιδρύονταν, ο Απόστολος Παύλος και οι σύντροφοί του ταξίδευαν εκτενώς για να διακονήσουν την Αλήθεια στους νεοφώτιστους χριστιανούς. Βοήθησαν αυτούς τους νέους αδελφούς εν Χριστό να οργανώσουν εκκλησίες για μελέτη, διακονία και κοινωνία. Με τη μεγάλη σοφία και πρόνοια του Θεού, ο Λουκάς, ο ιστορικός και συγγραφέας του Βιβλίου των Πράξεων, έχει καταγράψει πολλά από αυτά τα σημαντικά γεγονότα. Πράξεις 1:1,2; Λουκάς 1:1-4

Η γνώση της Αλήθειας που κήρυτταν ο Παύλος και οι άλλοι διακήρυσσε το σχέδιο και τον σκοπό του Ουράνιου Πατέρα για την τελική σωτηρία και συμφιλίωση της αμαρτωλής και ετοιμοθάνατης ανθρωπίνης οικογένειάς Του. (Εφεσίους 1:13; Κολοσσαείς 1:20; Τίτος 2:11). Το άγιο πνεύμα της αλήθειας άνοιξε επίσης το δρόμο για ένα μικρό ποίμνιο πιστών οπαδών του Χριστού να αγωνιστεί

για την ουράνια κλήση και να λάβει μια θέση ως μέρος της νύφης του Χριστού. Έτσι, μας διαβεβαιώνεται: «Μη φοβάστε, μικρό ποίμνιο, γιατί ο Πατέρας σας ευχαριστήθηκε να σας δώσει τη βασιλεία». Λουκάς 12:32

Όσοι είναι πιστοί θα έχουν το προνόμιο να μοιραστούν με τον δοξασμένο Κύριό τους την ουράνια βασιλεία Του και να μεταδώσουν ευλογίες σε όλες τις οικογένειες της γης. (Γένεση 22:16-18). Αυτή η ένδοξη ρύθμιση προβλέπει επίσης την ανάσταση όλων όσων βρίσκονται στους τάφους τους — εκείνων που, χωρίς να το γνωρίζουν, περιμένουν την ίδρυση αυτής της μελλοντικής βασιλείας υπό την αιώνια () κυριαρχία του Χριστού. Ιωάννης 5:28,29; Πράξεις 24:15; 1 Κορινθίους 15:25,26

Συγκρούσεις κατά τη διάρκεια του ταξιδιού

Κατά τη διάρκεια των εκτεταμένων ταξιδιών του αποστόλου για να διαδώσει τα χαρμόсуна νέα της χαράς, πολλοί νέοι χριστιανοί πιστοί προστέθηκαν στο ποίμνιο και έμαθαν να εκτιμούν την Αλήθεια και την κοινωνία με τον λαό του Κυρίου. Ωστόσο, οι προκαταλήψεις και οι συγκρούσεις συχνά εμφανίζονταν και ακολουθούσαν τον Παύλο και τους συντρόφους του όπου κι αν πήγαιναν. Υπήρχε τριβή μεταξύ εκείνων που προσκολλούνταν σθεναρά στις γνωστές διδασκαλίες του Ιουδαϊκού Νόμου και

εκείνων που δίδασκαν τις νέες δοξασίες του Ιησού Χριστού. Αυτές οι διδασκαλίες, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, ήταν για πολλούς κάτι που άκουγαν για πρώτη φορά.

Λίγο πριν από το απόσπασμα που παρουσιάζουμε, ο Παύλος και ο Σίλας είχαν δραπτετεύσει τη νύχτα για να ταξιδέψουν από τη Θεσσαλονίκη στη Βέροια (Πράξεις 17:10). Όταν έφτασαν, ευλογήθηκαν από την υποδοχή που τους επιφύλαξε η τοπική συναγωγή. Εντυπωσιάστηκαν πολύ από το έντονο ενδιαφέρον και την πνευματική ανάπτυξη των αδελφών στη μελέτη του Λόγου του Θεού και σημείωσαν ότι αυτό τους ξεχώριζε ως «πιο ευγενείς» από εκείνους που ανήκαν στην εκκλησία της Θεσσαλονίκης.

Ένα αξιοθαύμαστο χαρακτηριστικό

Η λέξη «ευγενής», όπως χρησιμοποιείται σε αυτή την περίπτωση, υποδηλώνει την αξιοθαύμαστη ποιότητα του νου και του χαρακτήρα που επέδειξαν οι αδελφοί εν Χριστό στη Βέροια όταν ερευνούσαν τις Γραφές. Ήταν προφανές ότι επιθυμούσαν να κάνουν δική τους τη διδασκαλία και τα διδάγματα της Αλήθειας. Μια βελτιωμένη ανάγνωση αυτής της γραφής διευρύνει την έννοια της ευγενικής διάνοιας και έχει αποδοθεί έτσι σε άλλες μεταφράσεις της Βίβλου. Για σύγκριση, διαβάζουμε: «Αυτοί ήταν πιο ευγενικής

διάνοιας από εκείνους στη Θεσσαλονίκη, διότι δέχτηκαν τον λόγο με μεγάλη προθυμία, εξετάζοντας καθημερινά τις Γραφές, για να δουν αν αυτά τα πράγματα ήταν αληθινά. Ως εκ τούτου, πολλοί από αυτούς πίστεψαν, μαζί με έναν αριθμό επιφανών Ελλήνων γυναικών και ανδρών». (Πράξεις 17:11,12). Έτσι τονίζεται η επιθυμία που είχαν αυτοί οι αδελφοί, όχι μόνο να ερευνούν καθημερινά τις Γραφές, αλλά και να προσπαθούν να τις εξετάζουν και να τις αποδεικνύουν προσεκτικά και με «μεγάλη προθυμία».

Η μαρτυρία του Παύλου και του Πέτρου

Ο Παύλος νουθέτησε τους αδελφούς στην εκκλησία της Θεσσαλονίκης: «Εξετάζετε τα πάντα και κρατάτε ό,τι είναι καλό» (1 Θεσσαλονικείς 5:21). Όταν έγραψε στον αγαπημένο του αδελφό Τιμόθεο, ο απόστολος τον ενθάρρυνε: «Προσπάθησε να φανείς άξιος ενώπιον του Θεού, εργάτης που δεν έχει να ντρέπεται, που διακρίνει [χειρίζεται] σωστά τον λόγο της αλήθειας» (2 Τιμόθεο 2:15). Αργότερα τους προειδοποίησε: «Συνέχισε στα πράγματα που έμαθες και στα οποία πείστηκες, γνωρίζοντας από ποιον διδάχθηκες, και ότι από παιδί γνωρίζεις τις ιερές γραφές, οι οποίες μπορούν να σε κάνουν σοφό για τη σωτηρία, μέσω της πίστης που είναι στον Ιησού Χριστό. Όλη η γραφή, θεόπνευστη, είναι πράγματι ωφέλιμη για διδασκαλία, για πεποίθηση,

για διόρθωση, για την πειθαρχία που είναι στη δικαιοσύνη, ώστε ο άνθρωπος του Θεού να είναι τέλειος, πλήρως κατάλληλος για κάθε καλό έργο». 2 Τιμόθεο 3:14-17

Στην πρώτη του επιστολή, ο απόστολος Πέτρος παρόμοια προέτρεψε: «Όπως ο καθένας έχει λάβει δωρεάν χάρη, έτσι και διακονείτε μεταξύ σας, ως καλοί διαχειριστές της ποικίλης χάρης του Θεού. Αν κάποιος μιλάει, ας είναι ως λόγια του Θεού· αν κάποιος διακονεί, ας είναι από τη δύναμη που ο Θεός παρέχει· ώστε σε όλα να δοξάζω ο Θεός διαμέσου του Ιησού Χριστού, στον οποίο ανήκει η δόξα και η δύναμη στους αιώνες των αιώνων. Αμήν». 1 Πέτρου 4:10,11

Όταν γίνονται αποδεκτές με την κατάλληλη διάθεση της καρδιάς, οι νουθεσίες και οι ενθαρρύνσεις των αποστόλων Παύλου, Πέτρου και άλλων έχουν βοηθήσει στην ανάπτυξη ενός πνεύματος που μοιάζει με αυτό του Χριστού σε όλους τους ακολουθόντες τα βήματα του Κυρίου από την Πεντηκοστή και μετά. Αυτό περιλαμβάνει το να είναι κατάλληλοι διαχειριστές της Αλήθειας, κάτι που αποτελεί σημαντικό μάθημα που πρέπει να μιμηθούν όλοι οι Χριστιανοί. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα τώρα για όσους ζουν κατά τα τελευταία χρόνια αυτού του «παρόντος κακού κόσμου». Γαλάτες 1:4

Σε ανάμνηση αυτών των πραγμάτων

Τα υπέροχα λόγια του Πέτρου που γράφτηκαν πριν από σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια συνεχίζουν να είναι ευλογία για εμάς ως οπαδούς του Χριστού. Διακήρυξε: «Θα σας υπενθυμίζω πάντα αυτά τα πράγματα - ακόμα κι αν τα γνωρίζετε ήδη και στέκεστε σταθεροί στην αλήθεια που σας έχει διδαχθεί. Και είναι σωστό να συνεχίσω να σας τα υπενθυμίζω όσο ζω. Γιατί ο Κύριος Ιησούς Χριστός μου έδειξε ότι σύντομα πρέπει να αφήσω αυτή τη γήινη ζωή, γι' αυτό θα εργαστώ σκληρά για να βεβαιωθώ ότι θα θυμάστε πάντα αυτά τα πράγματα μετά την αναχώρησή μου. 2 Πέτρου 1:12-15

Ο απόστολος μιλούσε συνεχώς τα λόγια της Αλήθειας που είχε λάβει από τον Κύριό μας Ιησούς κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του. «Δεν ακολουθήσαμε πονηρά επινοημένους μύθους, όταν σας γνωστοποιήσαμε τη δύναμη και την έλευση [ελληνικά: παρουσία] του Κυρίου μας Ιησούς Χριστού, αλλά ήμασταν αυτόπτες μάρτυρες της μεγαλοσύνης του. Διότι έλαβε από τον Θεό Πατέρα τιμή και δόξα, όταν ήρθε σ' αυτόν μια φωνή από την εξαιρετική δόξα: Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός, στον οποίο ευαρεστούμαι. Και αυτή τη φωνή που ήρθε από τον ουρανό την ακούσαμε, όταν ήμασταν μαζί του στο ιερό βουνό». 2 Πέτρου 1:16-18

Ο Πέτρος τόνισε περαιτέρω ότι λαμβάνουμε την Αλήθεια μέσω του Αγίου Πνεύματος, της δύναμης και της επιρροής του Θεού. «Έχουμε ακόμη μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στο μήνυμα που κήρυξαν οι προφήτες. Πρέπει να δώσετε ιδιαίτερη προσοχή σε όσα έγραψαν, γιατί τα λόγια τους είναι σαν ένα φως που λάμπει σε σκοτεινό μέρος - μέχρι να ξημερώσει η Ημέρα και ο Χριστός, το Πρωινό Αστέρι, να λάμψει στις καρδιές σας. Πάνω απ' όλα, πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι καμία προφητεία στην Αγία Γραφή δεν προήλθε ποτέ από τη δική τους κατανόηση των προφητών ή από ανθρώπινη πρωτοβουλία. Όχι, αυτοί οι προφήτες κινήθηκαν από το άγιο πνεύμα και μίλησαν εκ μέρους του Θεού». 2 Πέτρου 1:19-21

Στην πρώτη του επιστολή, ο Πέτρος κατέστησε σαφές ότι τα λόγια που μίλησε απευθύνονταν σε εκείνους που είχαν αφιερώσει τη ζωή τους πλήρως στον Θεό: «Για να δοκιμαστεί η πίστη σας, που είναι πολύ πιο πολύτιμη από το φθαρτό χρυσάφι, το οποίο δοκιμάζεται με φωτιά, ώστε να βρεθεί άξια επαίνου, τιμής και δόξας κατά την εμφάνιση [αποκάλυψη] του Ιησούς Χριστού: τον οποίο, χωρίς να τον έχετε δει, αγαπάτε· στον οποίο, αν και τώρα δεν τον βλέπετε, πιστεύοντας, χαίρεστε με χαρά ανείπωτη και γεμάτη δόξα· λαμβάνοντας το τέλος [αποτέλεσμα ή έκβαση] της πίστης σας, δηλαδή τη σωτηρία των ψυχών σας

Αυτά τα λόγια της Αλήθειας δεν είχαν αποκαλυφθεί σε κανέναν άλλο, ούτε στους προφήτες του παρελθόντος, ούτε καν στους αγγέλους. Εξήγησε: «Την σωτηρία αυτή έψαξαν και ερεύνησαν επιμελώς οι προφήτες, οι οποίοι προφήτευσαν για τη χάρη που θα ερχόταν σε σας: ερευνούσαν τι ή ποιος χρόνος σήμαινε το Πνεύμα του Χριστού που ήταν μέσα τους, όταν μαρτυρούσε εκ των προτέρων τα παθήματα του Χριστού και τη δόξα που θα ακολουθούσε. Σε αυτούς αποκαλύφθηκε ότι δεν υπηρετούσαν τον εαυτό τους, αλλά εμάς, τα πράγματα που τώρα σας αναγγέλλουν εκείνοι που σας κήρυξαν το ευαγγέλιο με το Άγιο Πνεύμα που στάλθηκε από τον ουρανό, πράγματα τα οποία οι άγγελοι επιθυμούν να εξετάσουν. Γι' αυτό, περιζώστε τα νεφρά της διανοίας σας, να είστε νηφάλιοι και να ελπίζετε μέχρι τέλους στη χάρη που θα σας φέρει η αποκάλυψη του Ιησού Χριστού». 1 Πέτρου 1:10-13

Σοφία από ψηλά

Η επιστολή του Ιακώβου θεωρείται ότι είναι από τα πρώτα κείμενα της Καινής Διαθήκης. Αντιπροσωπεύει τις διδασκαλίες που δόθηκαν για πρώτη φορά στους Εβραίους που είχαν προσηλυτιστεί στο Χριστιανισμό αμέσως μετά το τέλος της επίγειας διακονίας του Κυρίου μας Ιησού. Ο Ιάκωβος τονίζει: «Κάθε καλό δώρο και κάθε τέλειο δώρο είναι από πάνω, και κατεβαίνει από τον Πατέρα

των φώτων, στον οποίο δεν υπάρχει μεταβλητότητα ούτε σκιά αλλαγής». Ιάκωβος 1:17

Ο Ουράνιος Πατέρας είναι η πηγή όλης της Αλήθειας και μέσω του Αγίου Πνεύματος δίνει κατανόηση στον λαό Του. «Από τη δική Του θέληση μας γέννησε με τον αληθινό λόγο της αληθείας (), για να είμαστε μια πρώτη γεύση των δημιουργημάτων Του. Γι' αυτό, αγαπητοί αδελφοί μου, ας είναι ο καθένας γρήγορος στο να ακούει, αργός στο να μιλάει, αργός στο να οργίζεται». Ιάκωβος 1:18,19

Σχετικά με τις θαυμάσιες παροχές του Θεού προς τον λαό Του, ο Ιάκωβος επεσήμανε επίσης τη σημασία της σοφίας του Θεού, η οποία είναι πάντα αγνή και άγια. «Η σοφία που προέρχεται από πάνω είναι πρώτα αγνή, μετά ειρηνική, πράα και ευπειθή, γεμάτη έλεος και καλούς καρπούς, χωρίς μεροληψία και χωρίς υποκρισία. Και ο καρπός της δικαιοσύνης σπέρνεται στην ειρήνη από εκείνους που κάνουν ειρήνη». Ιάκωβος 3:17,18

Στα προηγούμενα εδάφια, η προσοχή μας εστιάζεται στο γεγονός ότι η ουράνια σοφία λειτουργεί σε αρμονία με τον θεϊκό χαρακτήρα. Αν και το πνεύμα της σοφίας που προέρχεται από πάνω είναι ειρηνικό, ο απόστολος δεν έθεσε τη σημασία του πάνω από την αγνότητα. Η αληθινή σοφία είναι ειρηνική μόνο όταν είναι σύμφωνη με την αγιότητα και την αγνότητα. Μπορεί να είναι ειρηνική μόνο με αυτό που

είναι άγιο. Η πραότητα ακολουθεί την αγνότητα και είναι ειρηνική όταν αγιάζεται από τον αγιασμό της Αλήθειας. Η ουράνια σοφία χαίρεται τότε που είναι «γεμάτη έλεος» και «καλοί καρποί» αναπτύσσονται στις καρδιές εκείνων που έχουν φωτιστεί από τη σοφία που προέρχεται από ψηλά.

Το Φως της Αλήθειας

Ο προφήτης Ησαΐας μιλάει για το φως και τη σχέση του με τη ζωή και την Αλήθεια. Παρουσιάζοντας τον θεϊκό σκοπό, γράφει: «Θα οδηγήσω τους τυφλούς σε δρόμο που δεν γνώριζαν, θα τους οδηγήσω σε μονοπάτια που δεν γνώριζαν, θα κάνω το σκοτάδι φως μπροστά τους και τα στραβά πράγματα ίσια. Αυτά θα τους κάνω και δεν θα τους εγκαταλείψω». «Για χάρη της Σιών δεν θα σιωπήσω, και για χάρη της Ιερουσαλήμ δεν θα αναπαυθώ, μέχρις ότου η δικαιοσύνη της λάμψει σαν φως, και η σωτηρία της σαν φως που καίει». Ησαΐας 42:16; 62:1

Πολλές άλλες γραφές επίσης εφιστούν την προσοχή μας στο ιδιαίτερο δώρο του φωτός. «Μαζί σου είναι η πηγή της ζωής: στο φως σου θα δούμε το φως». «Μακάριος ο λαός που γνωρίζει τον χαρμόσυνο ήχο: θα περπατήσουν, Κύριε, στο φως του προσώπου σου». «Ο λόγος σου είναι λυχνία στα πόδια μου και φως στο μονοπάτι μου». «Το μονοπάτι των δικαίων είναι σαν το λαμπρό φως, που λάμπει όλο και

περισσότερο μέχρι την τέλεια ημέρα». Ψαλμοί 36:9; 89:15; 119:105; Παροιμίες 4:18

Ως οδηγός και πνευματική προοπτική για τους οπαδούς του Χριστού, διαβάζουμε: «Κανείς δεν ανάβει ένα λυχνάρι και μετά το κρύβει ή το βάζει κάτω από ένα καλάθι. Αντίθετα, το λυχνάρι τοποθετείται σε ένα στήριγμα, όπου το φως του μπορεί να το δουν όλοι όσοι μπαίνουν στο σπίτι. Το μάτι σου είναι σαν ένα λυχνάρι που φωτίζει το σώμα σου. Όταν το μάτι σου είναι υγιές, ολόκληρο το σώμα σου γεμίζει φως. Αλλά όταν είναι άρρωστο, το σώμα σου γεμίζει σκοτάδι. Βεβαιώσου ότι το φως που νομίζεις ότι έχεις δεν είναι στην πραγματικότητα σκοτάδι. Αν είσαι γεμάτος φως, χωρίς σκοτεινά σημεία, τότε ολόκληρη η ζωή σου θα είναι λαμπερή, σαν ένας προβολέας να σε γεμίζει φως». Λουκάς 11:33-36

Συλλογιστείτε τον Λόγο του Θεού

Ο διαλογισμός είναι ένα χαρακτηριστικό του χριστιανικού χαρακτήρα εκείνων που επιδιώκουν να περπατούν στα βήματα του αγαπημένου μας Ουράνιου Πατέρα και που τηρούν τον Λόγο Του. Αιώνες πριν από τη γέννηση του Ιησού, ο ψαλμωδός έγραψε: «Οι εντολές Σου είναι η χαρά μου. Τα μαρτύριά Σου είναι δίκαια για πάντα. Δώσε μου κατανόηση για να ζήσω. Φώναξα με όλη μου την καρδιά. Απάντησέ μου, Κύριε! Θα τηρήσω τους

νόμους Σου. Φώναξα σε Σένα. Σώσε με, και θα τηρήσω τα μαρτύριά Σου. Σηκώνομαι πριν την ΗΧΑΡΑΥΓΗ και φωνάζω για βοήθεια. Περιμένω τα λόγια Σου. Τα μάτια μου προσδοκούν τις νυχτερινές βάρδιες, για να διαλογίζομαι τον λόγο Σου». Ψαλμοί 119:143-148

Ο ψαλμωδός είπε επίσης: «Μακάριος ο άνθρωπος που δεν περπατά σύμφωνα με τις συμβουλές των ασεβών, ούτε στέκεται στον δρόμο των αμαρτωλών, ούτε κάθεται στη θέση των περιφρονητών. Αλλά η χαρά του είναι στον νόμο του Κυρίου, και στον νόμο Του διαλογίζεται νύχτα και μέρα. Και θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά σε ποτάμια, που φέρνει καρπούς στην εποχή του, και τα φύλλα του δεν θα μαραθούν, και ό,τι κάνει θα ευοδωθεί». Ψαλμοί 1:1-3

Στην επιστολή του προς τους Εβραίους αδελφούς, ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Γιατί ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός και ενεργός και πιο κοφτερός από κάθε δίκτο σπαθί, και διαπερνά μέχρι τη διαίρεση της ψυχής και του πνεύματος, των αρθρώσεων και των μυελών, και είναι ικανός να κρίνει τις σκέψεις και τις προθέσεις της καρδιάς. Και δεν υπάρχει κανένα πλάσμα κρυμμένο από τα μάτια Του, αλλά όλα είναι ανοιχτά και εκτεθειμένα στα μάτια Εκείνου με τον οποίο έχουμε να κάνουμε. Επομένως, αφού έχουμε έναν μεγάλο αρχιερέα που έχει περάσει από τους ουρανούς, τον Ιησού, τον Υιό του Θεού, ας

κρατήσουμε σταθερή την ομολογία μας». Εβραίους 4:12-14

Η μαρτυρία του Ιησούς

Ο Ιησούς κατέστησε σαφές το γεγονός ότι είχε σταλεί για να εκτελέσει το θέλημα και το σκοπό του Ουράνιου Πατέρα, και όχι το δικό του. Τα ταπεινά του λόγια καταγράφονται στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη, όπου διαβάζουμε: «Δεν μπορώ να κάνω τίποτα από μόνος μου. Κρίνω όπως μου λέει ο Θεός. Επομένως, η κρίση μου είναι δίκαιη, επειδή εκτελώ το θέλημα εκείνου που με έστειλε, όχι το δικό μου θέλημα. Αν έδινα μαρτυρία για τον εαυτό μου, η μαρτυρία μου δεν θα ήταν έγκυρη. Αλλά και κάποιος άλλος δίνει μαρτυρία για μένα, και σας διαβεβαιώνω ότι όλα όσα λέει για μένα είναι αλήθεια». Ιωάννης 5:30-32

Όταν ο Ιησούς είπε: «Κάποιος άλλος επίσης μαρτυρεί για μένα», αναφερόταν στον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Αυτός ήταν ο πρόδρομος του Χριστού και είχε προετοιμάσει το δρόμο για το έργο Του. «Στην πραγματικότητα, στείlate ερευνητές να ακούσουν τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, και η μαρτυρία του για μένα ήταν αληθινή. Φυσικά, δεν έχω ανάγκη από ανθρώπινους μάρτυρες, αλλά λέω αυτά τα πράγματα για να σωθείτε. Ο Ιωάννης ήταν σαν ένα φλεγόμενο και λαμπερό λυχνάρι, και για λίγο ενθουσιαστήκατε με το μήνυμά του. Αλλά εγώ έχω μεγαλύτερο

μάρτυρα από τον Ιωάννη: τις διδασκαλίες μου και τα θαύματά μου. Ο Πατέρας μου έδωσε αυτά τα έργα να τα πραγματοποιήσω, και αυτά αποδεικνύουν ότι με έστειλε. Και ο Πατέρας που με έστειλε έχει ο ίδιος μαρτυρήσει για μένα. ... Μελετάτε επιμελώς τις Γραφές, επειδή νομίζετε ότι σε αυτές έχετε αιώνια ζωή. Αυτές είναι οι ίδιες οι Γραφές που μαρτυρούν για μένα. Ιωάννης 5:33-37,39

Η κληρονομιά των Βερροίων

Η παρατήρηση του αποστόλου Παύλου ότι τα μέλη της εκκλησίας στην πόλη της Βερείας ήταν ευγενείς μαθητές της Βίβλου είναι ένα θετικό μάθημα που πρέπει να έχουν πάντα κατά νου όλοι οι άνθρωποι του Κυρίου. Αυτοί οι αδελφοί πίστευαν ειλικρινά στον αλάθητο Λόγο του Θεού και τόνιζαν ότι είναι η μόνη αληθινή πηγή κατανόησης. Εκτίμησαν βαθιά την αξία και το νόημά του ως «έτσι λέει ο Κύριος» για την τελική απόδειξη αυτού που πίστευαν.

Αναφέροντας για άλλη μια φορά το αρχικό μας κείμενο, από μια άλλη μετάφραση, διαβάζουμε το εξής σχετικά με την κληρονομιά των αδελφών της Βερείας: «Τώρα, αυτοί οι Ιουδαίοι ήταν πιο καλοπροαίρετοι και πιο ευγενείς από εκείνους της Θεσσαλονίκης, διότι ήταν απόλυτα έτοιμοι και δέχτηκαν και υποδέχτηκαν το μήνυμα σχετικά με την επίτευξη της αιώνιας σωτηρίας στο βασίλειο του

Θεού μέσω του Χριστού με προθυμία και ενθουσιασμό, ερευνώντας και εξετάζοντας καθημερινά τις Γραφές για να δουν αν αυτά τα πράγματα ήταν αληθινά. Πολλοί από αυτούς, λοιπόν, έγιναν πιστοί, μαζί με αρκετούς επιφανείς Έλληνες, γυναίκες και άνδρες». Πράξεις 17:11,12